

Громадсько-політична газета
Великобагачанського району

Рідний край

22
липня
2008 року
ВІВТОРОК
№ 57
(9467)

Заснована
17 січня 1932 року
Ціна договірна

ФК "Велика Багачка" — володар Кубка Полтавської області-2008

Вперше за всю історію великобагачанського футболу, Кубок області матиме нашу прописку до фіналу кубкового турніру 2009 року. Шанувальники цієї народної гри та уболівальники "Великої Багачки" бажать своїм улюбленицям до Кубка Полтавської області додати й Шишацький кубок, а на завершення футбольного сезону-2008 покласти до кубків ще й золоті медалі першості Полтавщини, чим довести, що сильнішою команди на полтавських теренах немає.

Фото Володимира СІНІЙЧУКА.

Полтавщина отримає 4,5 млн. гривень на будівництво для сільської молоді

На програму кредитування індивідуального житлового будівництва на селі „Власний дім” Полтавщині вперше за 6 останніх місяців держава виділила гроші. Сума складає 4,5 млн. грн. „Такої цифри ми не отримували ще жодного разу, — зазначив на засіданні постійної комісії обласної ради з питань бюджету, підприємництва та управління майном голова обласного фонду підтримки індивідуального житлового будівництва на селі Віктор Токар, — за весь період існування програми ми всього з держбюджету мали 9,5 млн. грн., так що є зрушення на краще”. Також програму вже цього року профінансували із місцевих бюджетів на суму 1 млн. 723 тис. грн. Викликав дискусію серед учасників засідання розмір першої суми кредиту — 50 тис. грн.

На думку Віктора Токаря, цього нині замало, і деякі області просто відмовляються від таких грошей. Мовляв, з паперами більше тяганини, ніж толку. Проте заступник голови обласної ради Петро Ворона вважає, що в деяких районах, таких приміром, (Закінчення на 3 стор.)

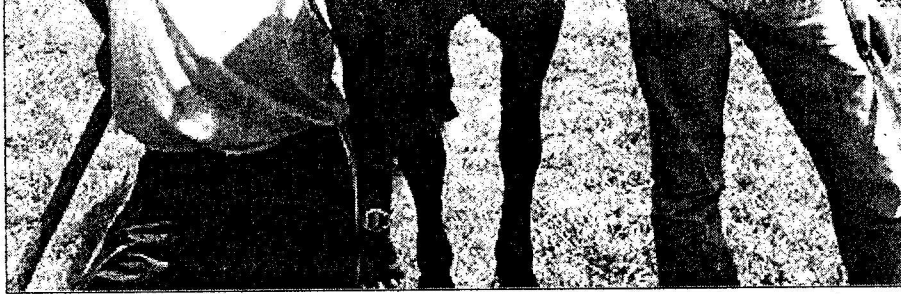
Новини, події, факти

В Україні 53% пенсіонерів отримають з 1 липня 75 гривень надбавки до пенсії. Про це 16 липня сказала на прес-конференції прем'єр-міністр Юлія Тимошенко. За її словами надбавки до пенсії будуть розраховуватись, враховуючи стаж та умови роботи. До того ж 1 млн. 230 тис. пенсіонерів отримають від 75 до 100 гривень, 260 тисяч — понад 100 грн.

Ліквідатори аварії на ЧАЕС, які досягли пенсійного віку і які мають інвалідність I групи, отримають 140 грн., II групи — 125, III групи — 110. Учасники бойових дій отримають 111 грн. надбавки до пенсії. За словами прем'єра, відбудеться збільшення надбавок до пенсій тим пенсіонерам, які утримують неповнолітніх дітей. Зокрема, за утримання однієї дитини буде виплачено 193 гривні, двох — 323, трьох — 453.

* * *

Селяни кількох районів Волинської області ліквідували об-

Берталон Елакович ФАРКАШ в колективі Чапасаської молочно-товарної ферми ПАФ "Україна" працює вже 12 років, а його молодий колега Микола Миколайович СМІК ледь почав свій трудовий шлях. В літню пору вони та ще один тваринник випасають стадо у 450 корів в літньому таборі ферми. Допомогають тваринникам наглядати за стадом вірні їм випробувані друзі людини — коні. Роботою пастухів доярки ферми задоволені: в дійницях молока збільшило щонайменше на 10 відсотків.

Фото Сергія МАЙБОРОДИ.

• Людина і природа

А хотіли, як краще...

У історії, про яку йтиметься тут — кілька аспектів: економічний, правовий, екологічний. Хоча, зрештою, усі вони мають одну спільну точку перетину: стосунки людини з природою, із середовищем, у якому вона існує. Зазвичай речі, пов'язані зі з'ясуванням таких стосунків, мають у собі дуже мало втішного. Даний випадок — не виняток.

А починалося усе до банального просто. Група жителів Якимового, власників корів, вирішила покращити собі паствіник. Час події, за свідченнями учасників та очевидців — середина травня, пора цвітіння плодових дерев. Місце події: схили широкої, порізаної поперечними ярами долини, на дні якої протікає невеличка, заболочена річечка. Невідомо, чи була ця земля офіційно в оренді, як пасовище, чи використовувалася, що часто трапляється, за традицією. Тут узагалі чимало "білих плям". Що вдієш — літо, багато потенційних співрозмовників, здатних пролити світло, у відпустках. Ті, хто лишається на робочих місцях, працюють "за себе і за того хлопця" й спілкуватися з пресою не поспішають.

Власники худоби позвільняли схили долини від порослого там рідколісся, поскидали стовбури і гілля на купи та й... охололи до свого ж починання. Як наслідок, гори хмизу лежать на крутосхилах, в зарослях очерету, перегороджують проміїнярки. Про усе це нам розповів житель Якимового Сергій Фесенко, здивований і стурбований такою поведінкою частини

односельців. Влаштована ним же екскурсія на місцевості підтвердила правдивість його слів. Жертвами самодіяльної меліорації стали як дикорослі дерева, так і насаджені тут свого часу задля ґрунтозатримування: кленки, дички яблуні та груші. Хмиз збираються колись спалити, можливо, це вже й зробили би, якби не дощове літо. Я не берусь оцінювати, як вплинуть на стан крутосхилів величезні багаття з вигоранням навколишньої рослинності та поверхневого шару ґрунту. Хай такі висновки роблять ґрунтознавці та агрономи. Та, мені здається, позитивного вони скажуть небагато. В одному місці сушняк складований зовсім поруч із садибою. Щоправда, покинутою, нежилою, та все-таки...

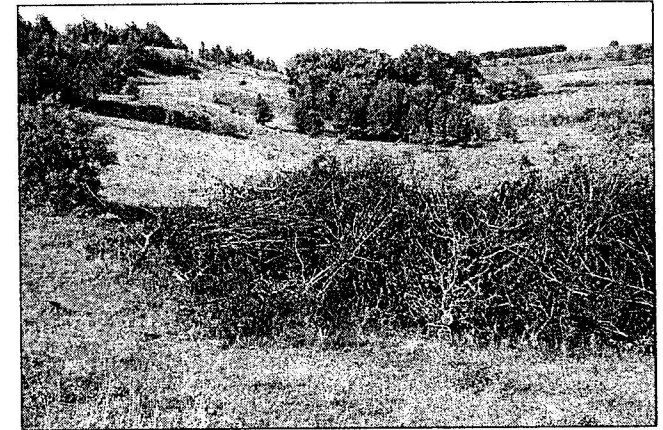
З погляду економіки те, що відбулося, абсолютно безглузде. Люди витратили час, зусилля, певні ресурси (ну, хоча би на паливо для бензопилок), нічого не отримавши взамін. Крім головного болю: як утилізувати усе те порубане й напилане? Втім, може ніхто цим особливо й не переймається — навряд чи якийсь орган влади зможе чи захоче спонукати селян до при-

бирання. Ділянка, зрештою, не дуже велика: корови спасують її максимум за тиждень, після чого їх переганяють на зручніші пасовища. Існує ще й думка, що пастухи попрацювали собі на збиток: позбавлена захисту трав'яниста рослинність на добре освітленому схилі вигорятиме швидше. Особливо спекотного, посушливого літа.

Юридичного аспекту проблематики не чіпатиму зумисне. Чи мали право учасники "суботника" на свою діяльність чи займалися звичайним самоуправством — хай з'ясувають місцеве самоврядування, інстанції, покликані охороняти природне середовище та земельні ресурси. Якщо захочуть, звісно. Мені, наприклад, нічого певного та однозначно від посадових осіб почути не вдалося. Сергій Фесенко стверджує, що звертався і до Григорія Коржа, завідувача сектором охорони навколишнього природного середовища, і до Олега Романенка, представника Держекоінспекції. Поки що безрезультатно. Можна зробити спробу прогнозувати, як вплине скоєне на рельєф, екосистему, умови господарської діяльності, словом, на ландшафт. Позбавлені дерев'янистої рослинності схили стануть більш уразливими до розмивання талими та дощовими водами. В одному місці майбутній яр вже добре помітний. Ширина проміїни близько двох мет-

рів, глибина ще теж не надто велика, але тенденція до збільшення безсумнівна. Переходячи від однієї купи хмизу до іншої ми сполохали кількох зайців. Зайці, звісно, істоти симпатичні. Їм такі зміни природних умов до вподоби: є де прихиститися. Слідом за ними неодмінно потягнуться лисиці. Агов, борці зі сказом! Та й для гадюк з іншими плазунами зміни вельми сприятливі. І ще: певно, не один з активістів-природоборців вже чортихнувся, випасаючи худобу і нашттовхнувшись на власноруч зроблене пенячча.

Можу помилятися, та наймирніші стосунки людини з природою склалися під час економічної кризи 90-х. Тодішні негаразди дещо притлумили наше прагнення до експансії в навколишній світ. Потім настали нові часи, і вони сформували нові звичаї. У ставленні до природи стала помітною якась бездумна нетерплячість: хочу саме тут і зараз, що буде потім, зовсім не важливо. Поряд з вищеописуваною місцевістю розташовується невелика березова лісосмуга. Древа там молоді, незрілі, але щовесні, розповідає Сергій Фесенко, вони обчіпляні мішками, обставлені банками — куди тій новорічній ялинці. Чи мають берези за таких умов нормально розвиватися? А багатьох це хвилює? Існує думка, що таке ставлення до світу, і не тільки природного, властиве т. зв. "се-

редньому класу", формуванням якого у нашій країні заведено пишатися. Правильним є те, що корисне мені тут і зараз, усе інше — не варті уваги дрібниці. Залишаємо цю тезу без уваги, ми ж таки про природу, а не про соціологію. Дуже сприяє розвитку такого погляду на світ адміністративних правопорушень та злочинів вчиняють останнім часом проти природи. Порівняйте це з кількістю порушників, які понесли покарання. І не символічне, а таке, щоб пробрало і дістало. І останнє, про що варто згадати: громадяни наслідують владу. Коли мовиться про благоустрій, посадові особи найчастіше мають на увазі знищення вже існуючого ландшафту під приводом облаштування там клумби, парку, саду. Новонасадження найчастіше просто гинуть без належного догляду і утворюється ще один пустир.

Віртуальний опонент може сказати: усе описане — дрібниці. Звичайно, не заперечувати мені, особливо у порівнянні зі світовою революцією. З непомітних дрібниць складається світ. В одному з оповідань Рея Бредбері описане людство, що вже оволоділо мандрівками у часі. Група добровольців вирушає в епоху динозаврів. Людям суворо забороняється відходити від визначеного маршруту: щоб не внести якихось змін у первісний світ. Проте один з них оступається і ненароком вбиває метелика. Коли група повертається назад, вона потрапляє в іншу країну, ніж залишила, з іншим політичним устроєм, населенням, мовою. Усе це — наслідки випадкової загибелі метелика. "Ефект метелика" підтверджений експериментально, і є одним з головних напрямів досліджень сучасної фізики.

Анатолій КАРПОВ.

Віг семінару — до успіхів!

Добре відомо, що останнім часом у Великобагачанському районі приділяють багато уваги розвитку туристичного руху серед учнівської молоді. Саме з метою подальшого просування цієї форми позакласної роботи минулого тижня на березі Псла був організований семінар-тренінг для туристичних організаторів загальноосвітніх шкіл та капітанів учнівських туристичних команд. Загалом зібралися представники 13 шкіл — усіх, де наразі практикується даний вид діяльності. Крім того, для участі в семінарі завітала група представників шкіл із Шишацького району, таким чином перетворивши подію в міжрайонно-кущову. Іншу сторону представляли методисти обласного Центру туризму і краєзнавства учнівської молоді. За словами керівника цієї делегації, заступника директора Центру Галини Марюхно, метою семіна-

ру є теоретичне та практичне ознайомлення турорганізаторів з елементами техніки пішохідного туризму, спортивного орієнтування та всіма іншими речами, які знадобляться юним туристам як на змаганнях, так і, наприклад, у крос-поході. Полтавська візитерка відзначила значну роль різних видів туризму для навчання, виховання і оздоровлення підростаючого покоління. Вона висловила задоволення тим, що на Великобагачанщині виявляють велику зацікавленість у туристично-краєзнавчій роботі, що район має гідний вигляд на обласному рівні. Галина Марюхно подякувала за цього приводу першому заступнику голови райдержадміністрації Олександрі Буту, начальнику відділу освіти РДА Сергію Кушнерику, директору районного Будинку творчості дітей та юнацтва Василю Бережному. Свідченням досягнень місцевих краєзнавців стала

грамота управління освіти і науки облдержадміністрації для Наталії Немич, керівника краєзнавчого об'єднання «Берегня» Гоголівської загальноосвітньої школи.

Місцем проведення семінару не випадково обрали ліс на березі річки. Полтавські тренери переконливо і ефектно продемонстрували усім присутнім, як долати навісну переправу, траверс, вертикальні підйоми та спуски, як шукати орієнтири на змагальній трасі. Після чого запропонували повторити побачене усім бажаючим з числа вчителів та учнів. Хоч їм довелося непросто, адже більшість їх бачили таке якісне туристичне спорядження уперше в житті, все ж учні та педагоги винесли із семінару чимало корисного. Будемо думати, подія на псільському березі дасть черговий потужний поштовх туристичному рухові у нашому краї.

Анатолій КАРПОВ,
Володимир СІНІЙЧУК (фото).

Палили, палимо і будемо палити?

Майже 4 роки тому «РК» торкався проблематики природокористування на території Якимівської сільської ради. Тоді, нагадаю, група місцевих добротів вирубала чагарники і рідколісся на одному із пасовищ для худоби на південно-західній околиці Якимового. Зрубаний хмиз був складований тут же, великими купами. Хотіли як краще — для зручності випасання. Проте місцевий мешканець Сергій Фесенко вже тоді висловлював впевненість — нерозумне природокористування призведе до погіршення ситуації. І автор цілком поділяв його думку. Крім усього іншого, описувана ділянка місцевості розташовується на схилі яру, позбавленість її дерев'янистої рослинності спричиняє посилення ерозійних процесів, й без того достат-

гійовича.

Виявляється, вищезгадані купи хмизу до найостаннішого часу лежали там, де їх полишили учасники несанкціонованого «суботника» навесні 2008-го. Аж тепер їх вирішили спалити. Чия руку піднесла сірник, ясна річ, залишилося невідомим. Згоріло три найбільші купи, чималий простір луків та очерету довкола, підлісок у розташованій неподалік лісо-смугі. У мешканки Балюків Галини Гринь на належній їй земельній ділянці вогнем пошкоджені посіви люцерни. Добре, що поруч не було нічиїх помешкань. Пам'ятний дикий випадок, що мав місце років 10 тому в Красноках, де любителі зробити багаття з минулорічної трави спалили велика садиб. Замалим обійшлося без людських жертв. Не можу до-

всюмо цьому грубе порушення природоохоронного законодавства, Сергій Фесенко звернувся до депутата сільської ради Михайла Шепеля, Якимівського сільського голови Ганни Солод, дільничного інспектора міліції Олександра Коробки. Лейтмотив відповіді скрізь був однаковим: а що ми можемо зробити? Невгамовний Сергій Сергійович подався до райвідділу міліції. Там його зустріли не дуже привітно: «Сільського голову обирали — хай цим займається! Вам що, більше за інших треба?» Проте після дзвінка з прокуратури (Сергій Фесенко дістався їй туди) повідомлення про пригоду таки зареєстрували. Мешканець Якимового написав ще й заяву на ім'я голови районної ради і вирушив додому. Щоб стати свідком дру-

ження вогню з навколишніх луків та очеретів. Аж до зривання дерну по периметру ділянки. Одного разу не вгледів, не втовпився. Як наслідок, побачив уже згарище. Того року тюльпани там не цвіли зовсім. Та й тепер, кілька років потому, популяція рідкісної для нашого краю рослини повністю не відновилася. Вже нинішньої весни нашої родині довелося одного разу збивати і затопувати пожежу на присільських луках.

Не можу збагнути логіки людей, які влаштовують спалювання решток минулорічної трави. Щоправда, я знав одного, тому що не міг чинити інакше. Він був надивовижу схожий на Рональда, палія-маніяка з легендарного фільму «Зустріч на тязі», і за ним плакав фахівець

От тобі й охоронець природи!

Кілька тижнів тому «Рідний край» інформував своїх читачів про створення громадського об'єднання великобагачанських любителів рибної ловлі, у якому мені випала честь бути головою. У зв'язку із цим висловлюю занепокоєння від свого імені та від імені усієї організації: окремі посадові особи з числа тих, кому належить боротися за збереження та примноження природних багатств, знищують ці багатства у хижацький спосіб.

Конкретний приклад. Разом з інженером дільниці водного господарства, громадським екологічним інспектором Миколою Неїжборцем ми зібралися на березі Затону, неподалік нещодавно збудованої дамби, щоб обговорити проблеми зарибнення цієї водойми. Тут же, на дамбі, ми побачили голову районної організації Українського товариства мисливців і рибалок Миколу Фольмера разом із бухгалтером райорганізації УТМР. Микола Францевич наполегливо і старанно вилловлював підсакою окунів, які зайшли у гирло Затону на нерест. Хоч усім, а йому у першу чергу, відомо, що у цей час рибиловля заборонена. Тим паче з використанням браконьєрських знарядь.

Свідком цих подій був і перший заступник голови райдержадміністрації Олександр Бут. Дивно, але пан Фольмер, спійманий на гарячому, почав тікати, виправдовуватися, не визнавав свою провину і навіть звинувачував нас у протизаконних діях. Пригадую, на стадії створення громадського об'єднання до нас надходили пропозиції приєднуватися до вже існуючої УТМР. Я був однозначним противником такого приєднання, знаючи деякі факти з біографії М. Ф. Фольмера, його повсякденну практику ставлення до рибних багатств нашого

спричиняє посилення ерозійних процесів, і без того достатньо помітних.

Треба зізнатися, не думалося, що матиме місце повернення до згаданої теми. Власне, не скільки до неї, скільки до загального масиву наших традиційно-весняних екологічних проблем. І знову ініціатором, як і кілька років тому, виступив Сергій Фесенко. Більшість подальшого тексту базується на його розповідях, а екскурсії на безпосереднє місце подій підтвердили правильність вражень і висновків Сергія Сер-

діо. Замалим боїшлося безлюдських жертв. Не можна стверджувати, але, здається, годі так ніхто й не був покараний.

Внаслідок випалювання (відбувалося це вранці 8 квітня) у повітрі утворилася сірчанісінка димова завіса, яка, під впливом західного вітру, посунула на Якимове. На поверхні землі утворився товстий шар сажі, змивати який доведеться не одному дощу. Уявляю, із яким «задоволенням» тут пастимуться корови та інша домашня худоба. Вбачаючи у

районної ради і вирушати додому. Щоб стати свідком другої дії гри з вогнем.

Увечері того ж дня запалала південно-східна околиця села, місцевість, відома, як Кругла гора. Вітер на той час уже змінив свій напрям, тому густий чорний смог наклав більшу частину Якимового. Стало важко дихати, горілий сморід стояв у повітрі аж до ночі.

Реакція адресатів звернень і заяв Сергія Фесенка наразі невідома, тож будемо чекати, чи проясниться хоч щось у цій палаючій історії. Можливо, навіть, будуть виявлені і покарані винуватці. Хоча у це за традицією віряться зовсім слабо. Доки на теренах району функціонували органи державного екологічного контролю, це хоч якось чинило стримування паліїв. А безкарність, як відомо, завжди породжує рецидив. «Пали, Ванька, Бога нема!» Потерпають лісники, мисливці, власники земельних ділянок, гинуть представники тваринного світу, зазнають негативних змін ландшафти.

Зізнаюсь, володію невеликою земельною ділянкою, на якій, з поміж інших рослин трапляється степовий тюльпан, він же рябчик. Кожного року намагався забезпечити її від по-

гендарного фільму «Зустріч на тяга», і за ним плавав фахівець відповідного профілю. Але людина при здоровому глузді, як правило, робить щось задля прибутку, задоволення або виконання взятих на себе зобов'язань. Ну і яка з названих цілей досягається у нашому випадку? Причому спалювання трави на луках — явище порівняно недавнє. Гортаючи підшивки газет «Світло Жовтня» та «Рідний край» попередніх десятиліть, автор не наштовхувався на публікації з даної проблематики. Та й і з власного досвіду пам'ятаю часи, коли підпали були рідкістю і вважались відвертою дурістю.

Сергій Фесенко стверджує, що після своїх старань зіштовхнувся з негативним ставленням до себе з боку представників влади. Щоправда, не уточнивши, якої саме. Щодо себе такого не помічав, проте байдужість вочевидь простежується. Хтось-таки використав надані йому повноваження з достатньою відповідальністю і припинить нарешті цю епідемію піроманії чи ні? Чи все так і залишиться на рівні старань екологічних ентузіастів, яким «більше за всіх треба?».

Анатолій КАРПОВ,
Володимир СІНІЙЧУК (фото).

такого приєднання, знаючи деякі факти з біографії М. Ф. Фольмера, його посвякденну практику ставлення до рибних багатств нашого краю. Був переконаний, що ні один справжній любитель-рибалка до такої компанії не пристане і, як бачите, мав рацію.

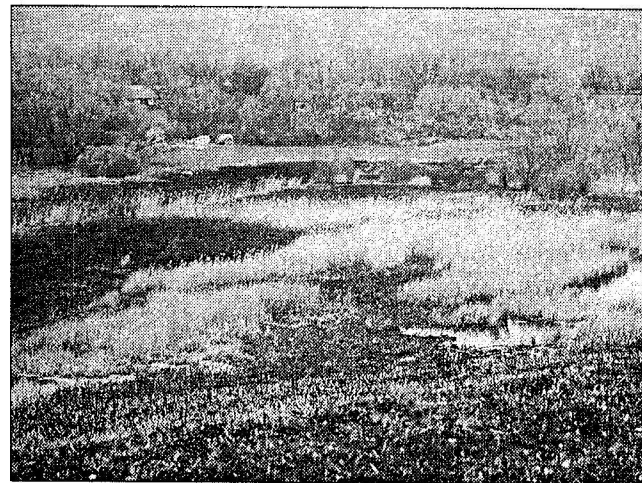
Я не знаю, чи відбудеться притягнення порушника правил рибної ловлі до адміністративної відповідальності, але звертаюсь до всіх мисливців району, членів УТМР. Невже вам потрібна на посаді вашого голови людина, яка вже не вперше дискредитує себе злісним браконьерством? Невже у ваших лавах не знайдеться сумлінної і відповідальної особи відповідного віку, яка б могла очолити цю поважну організацію? Словом, вирішуйте самі, від чого залежить ваша репутація в очах громадськості району.

Хочу довести до загального відома, що наша організація вже зробила конкретні кроки щодо повернення Затону слави місця, де можна чудово відпочити з вудкою. У водойму запущені 100 кг молодняка товстолобика і 400 кілограмів — карася. Існують домовленості з рибозплідницькими господарствами про зарибнення Затону молодняком коропа та білого амура. Ми всі переконані, що ця чудова притока Псла протягом короткого часу знову стане рибним місцем. Звертаюсь до всіх рибалок, особливо мешканців Затону. Утримайтесь від виллову запущеного молодняка. Я знаю, що багатьох не зупинять навіть каральні норми права. Але ж не дійте проти своїх власних інтересів! Дайте рибі освоїтися, віднереститися, це повернеться вам сторицею.

Василь ПРОСКУРА,
голова громадського об'єднання рибалок-любителів.

Від редакції: Схоже, далеко не всі мешканці та гості Великобагачанщини мають у своєму активі здоровий глузд та почуття міри. За інформацією від рибінспектора Віктора Скрипника упродовж кількох останніх днів він витягнув із гирла Затону і знешкодив 15 різноманітних рибальських сітей. Агов, громадяни, схематися! Коли ви тієї риби наїстесь?! Невже не зрозуміло, що сьогоднішнім днем життя не закінчується, що ловитимемо завтра?

Цей факт може слугувати одним із аргументів у суперечці між прихильниками і противниками згадуваної Василем Проскурою греблі. Причому, на користь перших. Одним із основних аргументів contra є перешкода, яку створює гребля для риби, що рухається на нерест. Як бачимо, за сучасних умов, вона й без будь-яких гідропоруд до нерестилищ не дістанеться, надійно заплутавшись у хитромудрих витворах недобрих рук людських.

Великобагачанський район у січні-березні 2012 року

Сільське господарство

За січень-березень 2012 р. сільськогосподарськими підприємствами (крім малих) реалізовано на забій 280,7 т худоби та птиці (у живій вазі), що на 1,3% менше порівняно з січнем-березнем 2011 р., вироблено 2972,9 т молока (на 31,8% більше) та 25,9 т шт. яєць від птиці всіх видів (на 50,2% менше).

Капітальні інвестиції

За 2011 р. підприємствами та організаціями за рахунок усіх джерел фінансування освоєно 82,0 млн. грн. інвестицій в основний капітал, що у порівнянних цінах становить 181,4% до обсягу 2010 р.

Будівельна діяльність

За 2011 р. у районі введено в експлуатацію 139 м² з/пжитла, що становить 14,3% до 2010 р. (введення в експлуатацію житла в сільській місцевості не було).

Транспорт

Послугами автомобільного транспорту (з урахуванням перевезень фізичними особами-підприємцями) за січень-березень 2012 р. скористалися 35,9

тис. пасажирів і виконано пасажирську роботу в обсязі 0,9 млн. пас.км, що відповідно на 32,3% і на 23,8% менше, ніж за січень-березень 2011 р.

Доходи населення

Середньомісячна номінальна заробітна плата одного штатного працівника підприємств, установ, організацій (з кількістю найманих працівників 10 і більше осіб) за 2011 р. становила 1787 грн., що в 1,8 раза перевищує рівень мінімальної заробітної плати (1004 грн.).

Одним із основних чинників, що впливають на розміри заробітної плати, є тривалість робочого часу. За 2011 р. коефіцієнт використання табельного фонду робочого часу становив 85,7% і був на 1,7 в.п. більше порівняно з цим показником у цілому по області.

У січні-лютому 2012 р. субсидії для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг призначено 28 сім'ям, що становило 100,0% від загальної кількості сімей, які звернулися за субсидіями, на загальну суму 7,3 тис. грн.

У січні-лютому 2012 р. населенням району сплачено за житлово-комунальні послуги, включаючи по-

гашення боргів попередніх періодів, 3209,1 тис. грн., що становило 69,6% нарахованих за цей період сум. Заборгованість населення з оплати житлово-комунальних послуг на кінець лютого 2012 р. становила 2842,5 тис. грн.

Ринок праці

Середньооблікова кількість штатних працівників підприємств, установ та організацій (з кількістю найманих працівників 10 і більше осіб) за 2011 р. становила 3,9 тис. осіб.

Упродовж 2011 р. на підприємствах було прийнято 1234 особи, а звільнено 877 осіб (відповідно 31,4% та 22,3% від середньооблікової кількості штатних працівників).

Кількість зареєстрованих безробітних на 1 квітня 2012 р. становила 627 осіб і порівняно з 1 березня збільшилася на 9,8%, а порівняно з 1 квітня 2011 р. зменшилася на 46,2%. Серед зареєстрованих безробітних жінки становили 51,2%, молодь у віці до 35 років — 34,8%.

Рівень зареєстрованого безробіття в цілому по ра-

йону на 1 квітня 2012 р. становив 4,2% від кількості населення працездатного віку.

Рівень працевлаштування незайнятих громадян у січні-березні 2012 р. порівняно з січнем-березнем 2011 р. збільшився на 1,3 в.п. і становив 12,4%.

Демографічна ситуація

На 1 березня 2012 р., за оцінкою, чисельність наявного населення становила 26079 осіб, постійного — 26081 особу. Упродовж січня-лютого 2012 р. чисельність населення зменшилася на 59 осіб.

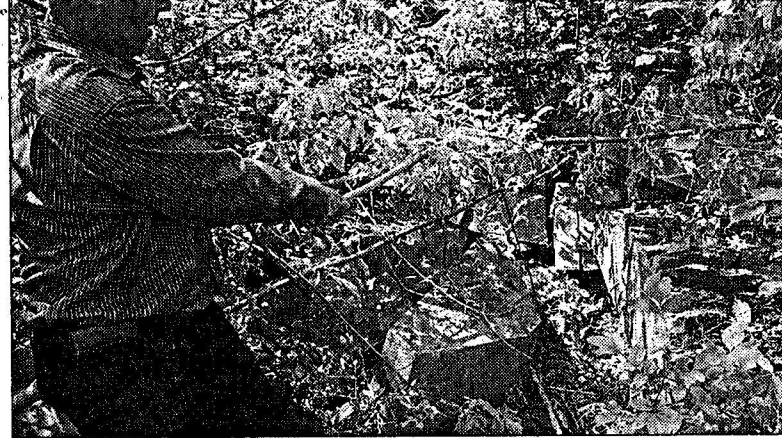
Зменшення чисельності населення району відбулось за рахунок природного (54 особи) та міграційного скорочення населення (5 осіб).

Упродовж січня-лютого 2012 р. зареєстровані 37 народжених та 91 померла особа.

Криміногенна ситуація

За січень-березень 2012 р. органами внутрішніх справ району зареєстровано 62 злочини (без урахування злочинів, зареєстрованих податковою міліцією), що на 11,4% менше, ніж за січень-березень 2011 р.

Головне управління статистики у Полтавській області.

тини села і керівництвом місцевого самоврядування стосовно такого використання. Залізобетонних доказів такої домовленості відшукати, звісно, не вдалося, проте наявні достатньо переконливі непрямі докази. Котлованів під непобудоване житло загалом три. Під смітники використовувалися два з них. Третій залишився чистим, бо так було домовлено.

Це хистке і не зовсім правомірне перемир'я було порушене в нинішньому році. Держекоінспекція виявила екскотловани, кваліфікувала їх як несанкціоноване сміттєзвалище, розташоване на території населеного пункту, і притягла сільського голову Ганну Солод до адміністративної відповідальності у вигляді штрафу на суму 867 грн. Невдовзі потому до імпровізованих смітників підігнали землерийну техніку і загорнули два з трьох котлованів. Це відбулося 3 травня 2013 року і породило кілька проблемних моментів, не вирішених і досьогодні.

Куди тепер утилізувати побутове сміття мешканцям двоповерхівки, і не тільки їм? Вони зверталися до сесії сільської ради з проханням виділити земельну ділянку розміром в 1—2 сотки для складування відходів. Орган місцевого самоврядування їм відмовив. За словами сільської голови, котра погодилася прокоменту-

вати більшість конфліктних моментів, мешканці будинку пропонують викопати на виділеній ділянці яму, куди й викидати сміття, як це було упродовж багатьох років. Тобто, замість одного ліквідованого нелегального смітника створити інший. Позиція сільської влади наступна: хай зацікавлені особи виготовлять металевий ящик потрібного розміру, який би замикався (щоб сторонні не кидали і щоб собаки не розтягували). По мірі його наповнення можна було би вивозити його сміттевозом, у Ганни Солод були з цього приводу відповідні домовленості з Великобагачанським селищним головою. Більше того, сміття взагалі би вивозилося за межі територіальної громади. Якщо такий варіант мешканців будинку не влаштовує, майже кожен з них має земельну ділянку для ведення особистого селянського господарства і транспорт, щоб до тої ділянки діставатися. Робіть там собі особисте сміттєзвалище і користуйтеся ним! Треба зауважити, подібний підхід не позбавлений логіки, але... Поки сторони перебувають у стані перманентної суперечки, у найближчих до місця конфлікту лісосмугах і на пустирях з'являються численні міні-смітники. Зробили добру справу, ліквідували стихійне звалище, а що отримали натомість? І далі отримуватимуть, якщо не ви-

рішити справу по суті.

Сергій Фесенко помітив у факті ліквідації смітника істотне порушення природоохоронного законодавства, про що сигналізував органам, котрі ми за застарілою звичкою ще називаємо компетентними. Справа у тому, що під час копання котлованів (років 20 тому) родючий шар ґрунту згорнули в розташовані поряд бурти для подальшого рекультивування. Саме з тих буртів начебто брали землю для загорання смітників. Таке використання чорноземів вітчизняне законодавство не тільки не вітає, а навпаки, карає. На скаргу С. С. Фесенка відповіли дві інспекції: сільського господарства і екологічна. В автора наявні копії цих відповідей. Сільськогосподарські інспектори пишуть: «Землю, яка знаходилася в буртах, перенесли назад у котловани і зрівняли площадку. Таким чином, порушення вимог земельного законодавства в діях сільського голови Якимівської сільської ради не виявлено». Екологи ж, навпаки, встановили: «Стосовно факту використання Якимівським сільським головою Солод Г. В. родючого шару ґрунту із бурта, у відповідності до наданих письмових пояснень Якимівським сільським головою Солод Г. В. роботи по перенесенню родючого шару ґрунту не проводились». Цитати абсолютні, зі збереженням

стилістики, синтаксису і пунктуації, щоби кожен мав змогу переконатися — контролювати різні сторони нашого життя довірено якнайбільш культурним, освіченим і компетентним фахівцям. Стосовно того, чи писали ці фахівці свої висновки внаслідок телефонних консультацій чи безпосередньо виїздили на місце події, допитатися ні в кого не вдалося. Констатуємо — висновки за фактом діаметрально протилежні, проте в обох випадках порушень не виявлено...

Найскандальніший момент з усіх наявних — штраф, накладений на негатового С. С. Фесенка за те, що він вивозив «...мусор, солому, залишки перегною зі своїх підсобних приміщень і складав на території прилеглої до Якимівської ЗОШ, чим порушив благоустрій села Якимове» (буквальна, знову ж таки, цитата з протоколу № 124050, складеного дільничним інспектором міліції, капітаном міліції Олександром Коробкою). Свідками дій порушника статті 152 Кодексу України про адміністративні правопорушення стали кілька жителів Якимового, в тому числі сільський голова Г. В. Солод. Щоправда, виникають сумніви щодо дати вчинення правопорушення. В протоколі вказане 1 травня 2013 р., а в матеріалах прокурорського реагування згадується 3 травня того ж року.

Відмовляюсь вірити, що офіцер міліції, тим паче працівник прокуратури, ставилися до таких речей без належної відповідальності, плутаючись у датах! Певний сумнів викликає той факт, що особа, на яку складений протокол, відмовилася від будь-яких пояснень по суті, як і від підпису під документом. За словами Сергія Фесенка, ніякого сміття він не вивозив і не вивозив, про складення протоколу дізнався пост-фактум, тож і ніяких пояснень не надавав. Вірити йому на слово, звісно, ніхто не зобов'язаний, але ж будь-який сумнів повинен тлумачитися на користь звинуваченого. Чи вже у фундаментальних положеннях теорії права щось змінилося?

Зате жодних сумнівів не виникло в адміністративній комісії Якимівської сільської ради, коли та виносила своє рішення: оштрафувати Фесенка С. С. за порушення ст. 152 КУпАП на 1360 грн. 00 коп. У разі невчасної сплати з порушника має бути стягнутий штраф у подвійному розмірі, тобто 2720 гривень. Кількадесят осіб, з працівниками школи включно, багато років заповнювали сміттям покинутий котлован, а винуватця знайшли одного-єдиного. І штраф на нього наклали у максимальному, передбаченому статтею кодексу, розмірі — 80 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Попри всю неодно-

це він має вирішувати самостійно, у відповідності до власного сумління і власних переконань. Проте не маю сумніву: вона повинна бути з кожного питання, яке турбує громаду, особливо виборців свого округу. Інакше для чого такий депутат?

Де вода, а де маєток?..

З попередньою проблемою пов'язана інша, як мінімум не менш масштабна. До Якимівської сільської ради звернулася група мешканців Балюків, загалом 9 осіб. Вони прохають перенести в інше, більш придатне для цього місце, розташоване поблизу цього населеного пункту сміттєзвалище. При цьому вони апелюють до цілого ряду чинників, як формалізованих, так і неформальних. Сміттєзвалище, спільне для всіх поселень Якимівської сільради, з'явилося тут ще за радянських часів. Продукують відходи, як неважко підрахувати, жителі більшого за розмірами і більш економічно розвинутого Якимового, а пожити плоди їхньої діяльності доводиться мешканцям Балюків, що й викликає їхнє незадоволення. Крім суто побутових відходів, на звалищі опиняються рештки тваринницької діяльності, інше сміття. Жителі Балюків Іван Терещенко, Валентина М'якота та інші показували фото розтерзаних собак-ми і лисицями баранячих туш, розповідали, як вибухають на звалищі тисячі вивезених туди з інкубатора яєць-розбавтків, яскраво описували аромати, що линуть звідтіля. Десь неподалік звалища викопані аміскомогилиники, але якимівські тваринники їх традиційно і демонстративно ігнорують. Щоправда, на час візиту кореспондентської групи «РК» звалище мало достатньо цивілізований вигляд: підгорнуте, без баранячих голів і специфічних запахів, проте проти фотофактів не попреш... Серед формальних приводів перенести смітник в інше місце виокремлюється два. По-перше, від-

Розглянула колегія райдержадміністрації

(Початок на 1 стор.)

стань до найближчого помешкання. Санітарні норми встановлюють 300-метровий розрив між звалищем і найближчим житлом, а тут наявні тільки 260. Інший аргумент більш переконливий. Існує план місцевості з показаною на ньому ділянкою для складування твердих побутових відходів. Ділянка повинна мати площу 0,90 га і розташовуватися метрів за 150—200 метрів від свого нинішнього місцезнаходження. Документ, виходячи з того, хто з посадових осіб його підписував, з'явився на світ не раніше 2003-го і не пізніше 2006 року. Повірте, автор володіє достатньою підготовкою, щоби розуміти на плані чи топографічній карті, з якого боку лісосмуги та на якому схилі яру мусить розташовуватися об'єкт. Формально звалище поблизу Балюків таке ж нелегальне, як і те, що утворилося в загорнутому котловані. Існує підписаний комісією, до складу якої входив ряд керівників районного маштабу, акт, котрий засвідчує, що санітарний стан обстеженого звалища перебуває в цілому в межах норми. Проте, в документі нічого не йдеться про відповідність розташування об'єкта з виділеною для цих потреб земельною ділянкою.

Збочення на шляху від Союзу до Союзу

Остання з описуваних історій найбільш показова у своїй брутальності і безглузді. Навесні нинішнього року на шляху від Якимового до Кротівщини були спиляні щонайменше 5 дерев, одне з яких мало діаметр, як встановила перевірка, 207 сантиметрів. Перечитайте іще раз, вам відомо багато дерев такого розміру? Знову ж таки мала місце заява Сергія Фесенка до відповідних установ, знову закрутився механізм обов'язкових у таких випадках перевірок. Поки комісія дісталася місця пригоди, пеньок велетенського дерева встигли облили якимсь нафтопродуктом, електролітом, а потім ще й підпалити. Хто це зробив, залишається загадкою, але всіх слідів ліквідувати не вдалося. Як стверджує Сергій Фесенко, в первісному варіанті акта держрекоінспекції було сказано про спилювання живих дерев, у підсумковому згадка про те, що пиляли не сухостій, зникла. У датованій 19 квітня відповіді райвідділу УМВС України в Полтавській області повідомляється, що у факті накладання невідомою особою на пеньок спиляного дерева хмизу з метою його спалити ознак кримінального правопорушення не виявлено. Ситуацію можна вважати вичерпаною, забудьте.

У нещодавно опублікованій у «Дзеркалі тижня» і передрукованій багатьма іншими ви-

Авторові добре: порушив питання і свою роботу виконав. Складніше тим, хто займатиметься розв'язанням цієї задачі. Якщо хтось має придатний для використання рецепт, просимо поділитися.

Протягом першого півріччя до райдержадміністрації надійшло понад 150 пропозицій, заяв і скарг громадян, що на 9 звернень менше, в порівнянні до відповідного періоду 2012 року. Колективних звернень надійшло 3, повторних — не було. Найчастіше зверталися до виконавчої влади жителі селищ Велика Багачка та Гоголевого, мешканці Устивицької, Радивонівської, Якимівської територіальних громад.

Найбільшу частку звернень становили питання земельних відносин — 41,7%, соціального захисту — 25,1%, комунального та дорожнього господарства — 2,4%, праці та заробітної плати — 1,2%.

На вирішення піднятих питань у зверненнях жителів району, вишукувались наявні можливості для задоволення їхніх потреб.

З обговореного питання члени колегії прийняли проект розпорядження голови РДА.

* * *

Про стан виконавської дисципліни та організації виконання завдань, визначених актами і дорученнями Президента України,

Кабінету Міністрів України та інших центральних органів влади за підсумками першого півріччя 2013 року доповідав головний спеціаліст загального відділу апарату РДА Володимир Тесленко. Він, зокрема, зазначив, що за звітний період від вищестоящих органів влади до райдержадміністрації надійшло 1265 документів, з яких взято на контроль 174 (18%). Крім цього, перебувають на контролі 24 розпорядження та 45 доручень голови райдержадміністрації, даних на щотижневих нарадах та засіданнях колегії РДА. За вказаний період підлягало виконанню 396 документів вищестоящих органів влади. З них — 2 документи виконані з порушенням термінів інформування. В стадії виконання перебуває 156 документів. У звітному періоді проведено 9 перевірок структурних підрозділів райдержадміністрації та територіальних органів виконавчої влади.

За результатами розгляду даного питання голова РДА дав ряд доручень керівникам структурних підрозділів райдержадміністрації.

Віталій ЛУГІВСЬКИЙ.

Світ не без добрих людей

Дзвінкою піснею віддячимо за людяність і добро

"Заспіває — луна піде,
Аж лихо сміється..."
Т. Шевченко.

ВЖЕ кілька останніх років концертної діяльності хорових колективів "Козацький гомін" Остап'євського СБК та "Козацькі барви" Великобагачанської музичної школи ім. Ф. Д. Кушнерика стали відчутні зміни у взаємовідносинах між глядачами в залах та виконавцями. Коли люди, стоячи зі слізьми на очах, вітають Остап'євців за "...наша слава козацька не на папері писана, лісами, гаями, байраками вона заколисана" чи багачанців — за "Закувала та сива зозуля". Тоді й сам хвилюється і зливається в єдиному потоці розбурханого моря доброти і щирості взаємопочуттів.

Зрозуміло, що сценічність Остап'євців вирізнялася прекрасними костюмами, які виготовлені решетилівськими майстрами. А придбані вони були завдяки фінансуванню громадських підприємств

жуть, в "десятку". Як наслідок — отримав моральну підтримку і перші 10 тисяч гривень для колективу.

З'явилася віра і надія, що все заплановане здійсниться. Підтвердженням цього стало звернення до генерального директора ПА "Агроінвест" В. П. Герашенка. Крім господарських, його глибоко хвилюють питання духовності українського народу. Тому Віктор Пилипович не залишив поза увагою прохання про надання фінансової допомоги для купівлі костюмів. Так на рахунок хорового колективу з'явилися ще 10 тисяч гривень.

А потім щиро відгукнулися на наше прохання голова СФГ "Оксамит" Григорій Полтавець, голова СФГ "Меркурій" Микола Карпенко, голова СФГ "Хан" Григорій Хан, директор ТОВ "Агроцентр"

"Україна" Івану Балюку, директору СТОВ "Серпанок" Сергію Овчаренку та приватному підприємцю Тамарі Балюк за надану спонсорську допомогу.

Так з'явилася впевненість, і переконання, що "наша пісня, наша дума, не вмере, не загине...". І ось відкривається завеса, виходять співаки, ніби з казки. Костюми розшиті кетягами калини і дубовим листям. Це не сон, а жива правда в сивій квітучій барві. І заспівав чоловічий хор "Козацькі барви": "Чорнії брови, карії очі", "Місяць на небі", "Нічка цікава", "Іхав, іхав козак містом", і всі ті твори, на які очікує наш вірний друг, порадник і наставник — глядач.

А пісні вже тісно в наших концертних залах. Їй немає кордонів, вона злітає до небес і посилає звідти свої чисті струмені

під поточні потреби певного кола осіб. Потреби мають звичку змінюватися, частіше за все, у бік зростання. Що тоді: займатися новим підпорядкуванням?

Ставлення Ганни Солод до означеного кола питань неоднозначне. Згадуване звернення жителів Балюків вона вважає інспірованим. Мовляв, два підписи під ним однозначно несправжні, ще стосовно двох існують значні сумніви. І, взагалі, відомо, звідки ноги ростуть. Хоча проблема насправді існує і її потрібно вирішувати. Тільки що означає перенести в інше місце сміттєзвалище в умовах невеликої дотаційної сільської громади? Де взяти для цього ресурси? Та й з майбутнім місцем розташування виникає чимало проблем. Те, що визначене на плані, дуже незручне для під'їзду. Влаштувати його там, означає плодити нові смітники в навколишніх лісосушках. Робити звалище на території покинутої тваринницької ферми, як пропонує Іван Терещенко, теж ризиковано. Там занадто близько до ґрунтових вод, ймовірно претензії з боку жителів найближчих садіб. Словом, нюансів вистачає.

Якщо до цієї міти текст був побудований значною мірою на претензіях громадян (точніше, одного з них) до сільської влади, ось вам і закид у відповідь. Під час весняної кампанії з благоустрою у березовому гаюку був виявлений і ліквідований невеликий смітник. За словами Ганни Солод, побіжне дослідження сміття давало можливість встановити, хто його труди вивіз. Сергій Фесенко у приватних розмовах начебто підтверджував, що бачив факт вивезення. Як дійшло до офіційного свідчення, від своїх слів відмовився. Умисне залишаю цей пасаж без коментарів.

Проблема утилізації відходів — глобальна і всеохопна, вирішувати її доведеться наступним поколінням, а як нам жити тут і зараз? Сміттєзалище потрібно перемістити, це факт.

Ущодавно опубліковані в «Дзеркалі тижня» і передруковані багатьма іншими виданнями статті Юлії Мостової «SOS або Лісапетна моя Україна» робиться жорсткий, навіть нещадний аналіз того, де опинилося наше суспільство. Метафора звідти: «Світ змінюється... Вже китаїці здогадалися, що рис — це лише гарнір. А ми б'ємося за стільники і мед у вулику, що зірвався з дерева і стрімко летить до низу». Пропоную навздогін метафору власного виробництва. Прямуючи з Радянського до Європейського Союзу ми збочили зі шляху і опинилися в якійсь... заболоченій місцевості. Сидимо там, булькаємо потихеньку і спостерігаємо за світом, що рухається вперед — повз нас і без нас. Скажіть, чи можливо було в СРСР, щоб двометрову в діаметрі деревину спилили в людному місці і до цього не те, що нікому немає діла, а принципово немає? Чи можливе таке в Євросоюзі? То де ми опинилися і які наші перспективи? Одні не помічають, як на обробленому кислотою лні відростають молоді паростки, інші шукають зловмисників, аби, боронь Боже, випадково не знайти. А кількості мешканців Якимового, Балюків, Кротівщини ні сном, ні духом не відають, хто в їхніх краях промишляє крадіжками дерев. Скажіть іще, що не проведене розмежування державних і комунальних земель, що невідомо, хто зазнав збитків унаслідок описуваних дій і т. д. і т. п., словом, булькайте на здоров'я, і весь світ почекає. Доки ми зрозуміємо, що збитків зазнав кожен із нас, навіть той, хто втішається, що залишився з прибутком. Не наважусь прогнозувати, хто переможе у тій згадуваній на початку тексту війні, що ми ведемо з природою, усім світом і самими собою, але переможені у ній уже відомі. Булькайте далі!

**Анатолій КАРПОВ,
Володимир СІНІЙЧУК**
(фото).

які виготовлені решетиливськими майстрами. А придбані вони були завдяки фінансуванню генеральним директором АФГ "Еліта" Леонідом Непийпою. Але ж теплою і щирістю не обділили глядачі і співаків чоловічого хорового колективу музичної школи. Аналізуючи все це, за примітив цюкаву деталь: першому колективу — оспа'вському аллодують, тількино він виходять на сцену, а іншому — багачанському після виконання пісні. Цей тоненький нюанс виявив і староста хору "Козацькі барви" Григорій Михайлик. З його ініціативи почалося те, що згодом вилилося в прекрасну, але не захмарну ідею — перевтілення зовнішності чоловічого хору.

Знаю Григорія Семеновича з 1975 року, був свідком його росту і становлення як співака, захоплювався його настирливістю і працелюбністю. Але головне — він жив з піснюю. Незважаючи на те, які посади займав у своєму житті. Чи то хлібороба, чи державного службовця, він завжди був закоханим у земну красу. Тож, не дивно, коли його обрали старостою хору, Г. С. Михайлик поставив собі за мету значно поліпшити сценічний вигляд колективу. А якщо точніше — повністю замінити концертні костюми для учасників хору. З цією метою звернувся за допомогою до піснелюба, голови СФГ "ґрунтознавець" Володимира Чижка, і не помилився. Влучив, як ка-

кола Карпенко, голова СФГ "Хан" Григорій Хан, директор ТОВ "Агроцентр" Михайло Костенко, голова СФГ "Гарант" Василь Кінаш, директор ТОВ "Багачанське" Володимир Журавель, голова СФГ "Джерело" Іван Глушич, голова СФГ "С. Г. М." Михайло Семука, директор ПП "Великобагачанський комбикормовий завод" Ігор Діденко, голова СФГ "Астра-Агро" Антоніна Живолуп, директор ПП "Гарант-2005" Курбан Курбанов. Ми також щиро вдячні директору ТОВ "Білагро" Юрію Кордубану, директору ПАФ

залах. Йі немає кордонів, вона злітає до небес і посилає звідти свої чисті струмені краси і величі всім тим, хто допоміг їй жити, прославляти довічно живу славу нашої неньки України.

Спасибі Вам всім за благодійність і доброту. Рясних Вам дощів та щедрих врожаїв.

Григорій СЕРЬОЖКІН,
заслужений працівник культури
України, художній керівник хорових
колективів "Козацькі барви"
та "Козацький гомін".

Застерігаємо та попереджаємо

Районний відділ внутрішніх справ УМВС України в Полтавській області та служба у справах дітей районної державної адміністрації повідомляють, що відповідно до Закону України від 16 травня 2013 року №243 "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо порядку перебування дітей у закладах, у яких проводиться діяльність у сфері розваг, або закладах громадського харчування у нічний час" діти віком до 16 років з двадцять другої до шостої години можуть перебувати у вищезазначених закладах лише в присутності принаймні одного з батьків чи іншого законного представника дитини або особи, яка її супроводжує і несе за неї персональну відповідальність. На виконання вищезазначеного Закону будуть проводитись перевірки таких закладів у нічний час.

Сергій СМІРНОВ,
заступник начальника
Великобагачанського РВ УМВС
України в Полтавській області,
майор міліції,

Надія ОНУПКО,
начальник служби
у справах дітей
райдержадміністрації.

До Шишак — на півфінал!

Наступний свій матч в рамках Шишацького кубка ФК "Велика Багачка", єдиний представник нашого району, що продовжує боротьбу за трофей, проведе у Шишаках проти місцевої однойменної команди. Це стало відомо після того, як у чвертьфіналі Кубка "Велика Багачка" без особливих проблем упоралася на виїзді з гребінківським "Локомотивом" 6:1. Голи у наших забивали Петро Ротань (2), Олексій Ротань, Денис Соболев, Андрій Зіпунніков і Дмитро Папірний. Тим часом "Шишаки" здолали вдома "Олімпію" (Савинці) 4:2. Отже, 4 серпня, найближчої неділі ці дві команди з'ясує у півфінальному протистоянні на полі шишацького стадіону, хто з них більш вартий зіграти в головному поєдинку Кубка. Початок матчу, як і завжди, о 18 годині. Запрошуємо великобагачанських уболівальників підтримати свою команду на виїзді. Така підтримка на чужому полі дорогого варті!

Дні серпня, несприятливі для здоров'я за геофізичними чинниками

5. понеділок	14. середа	25. неділя
6. вівторок	18. неділя	27. вівторок
9. п'ятниця	21. середа	28. середа

● Екологія

...І ЗЕМЛЯ ШАФРАНАМИ ЦВІЛА

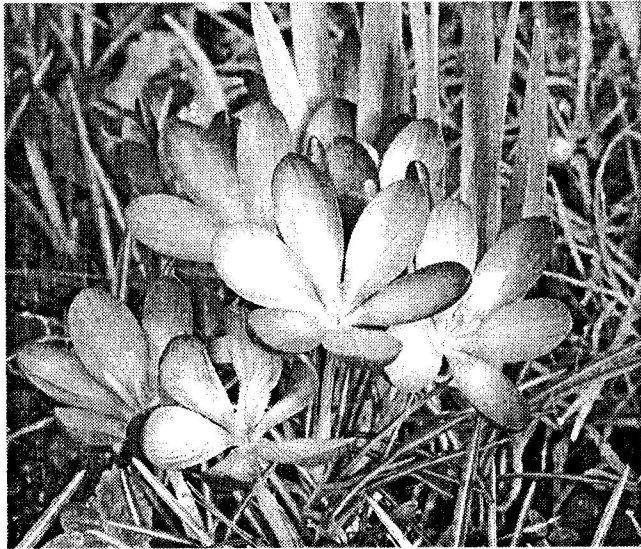
Вже стало традицією (хоч і не факт, що доброю) висвітлювати щовесни екологічні проблеми на території Якимівської сільської ради. Традиція продовжилася і цього річ, хоч наразі ситуація і не має якихось ознак надмірної конфліктності.

Розпочалося усе зі звернення місцевого мешканця, екологічного активіста Сергія Фесенка до Міністерства екології та природних ресурсів України стосовно ряду питань щодо дотримання природоохоронного законодавства.

В порядку реагування на це звернення до Якимового прибув представник Держекоінспекції в Полтавській області Дмитро Шапран. Дослідив указані в листі об'єкти, дійшов певних висновків, застосував заходи адміністративного впливу. З усього цього виокремлюється одне питання, що має, принаймні для автора, особливий інтерес.

Навряд чи багато читачів "РК" тримають у пам'яті подробиці публікації кількарічної давнини про вирубування чагарників на схилах балки, розташованої між хутором Бочкарі, що адміністративно належить до Якимового, та балюківським хутором Котелевці. Тоді учасники "суботника" складавали вирубане на схилах цього урочища, де лежав той хмиз довго-довго.

Але справа не в ньому. Той же схил є осередком найбільшого поширення в нашому краї рідкісного первоцвіта з Червоної Книги України під назвою Шафран сітчастий. Державний екологічний інспектор з промислових підприємств

густоти. За словами Сергія Фесенка, Шафран сітчастий подекуди зустрічається й на схилах інших балок та малих річок в околицях Якимового. Зокрема, побачити його можна і на Базилевських горах неподалік Великої Багачки. Але основний ареал розташовується саме там.

У прикінцевих документах екологічної перевірки вказується, що червонокнижна рослина постраждала від випалювання трав'янистої рослинності в даній місцевості, чим порушений Закон України "Про рослинний світ", а саме стаття 27 цього Закону. При цьому констатується, що особи, які вчинили правопорушення невідомі і встановити їх неможливо.

Весняне випалювання лучної, степової, болотної рослинності — гостра проблема і ганебне явище нашого краю. Певна частина співгромадян

невеликий коефіцієнт корисної дії, нашттовхуючись на твердолобе "Палили і будемо палити". Жертвами цього стає чимало видів живих істот, в тому числі елегантна весняна квітка з блідо-рожевими або блідо-фіолетовими пелюстками.

Основний ареал поширення Шафрану сітчастого — Середземномор'я, до нас він потрапив, вважаю, випадково. Якщо знищити популяцію, шансів на її природне відновлення небагато. Тому Сергій Фесенко вважає за доцільне створити на даній території об'єкт природно-заповідного фонду — природний заказник. Найбільшим фахівцем у заповідній справі на теренах Полтавщини вважається завідувач однієї з кафедр Полтавського національного педагогічного університету Віктор Попельнюх. Звичайно, старань кількох ентузіастів недостатньо для ви-

до фінішу.

Статус заказника передбачає наявність охоронного зобов'язання, яке бере на себе орган влади, місцевого самоврядування чи юридична особа. Не факт, звичайно, що воно буде неухильно виконуватися. Прикладів, на жаль, достатньо. Але все ж таки рівень безпеки для заповідного ландшафту підвищується. Принаймні, його не можна розорати, забудувати чи влаштувати там сміттєзвалище.

Полтавщина досить бідна щодо природно-заповідного фонду, наш район у цьому сенсі — зовсім не виключення. Створення нових заповідників, національних парків, заказників тощо — справа не проста і не завжди вдячна. Нерідко мають місце конфлікти природоохоронців з місцевим населенням, бо режим заповідної території накладає певні, часом суттєві обмеження на господарську діяльність. Чи не стане чогось подібного в нашому випадку? Сергій Фесенко певен, що такого не буде. По-перше, в заказниках, які вже існують, дозволені випасання худоби і сінокіс — тільки протягом меншого часу, ніж на інших територіях. По-друге, урочище тільки формально рахується пасовищем. Протягом останніх років кількість худоби в цих краях суттєво зменшилася, тож вистачає і якісніших в кормовому сенсі ділянок. Нічийх законних прав та інтересів заповідний об'єкт заціпати не повинен.

Отже, будемо вважати, що перший крок зі збереження унікальної для Великобагачанщини рослини зроблений.

Графік планових ремонтних робіт персоналом Красногорівської філії з 26 по 30 травня 2014 року

У зв'язку з проведенням поточних та капітальних ремонтів електрообладнання, направлених на поліпшення якості електропостачання, відбудуться тимчасові перерви в електропостачанні споживачів, які мешкають у Великобагачанському районі:

26 травня з 8.00 до 16.30 — с. Кротовщина, вул. Шевченка; с. Довгалівка, вул. Гагаріна.

27 травня з 8.00 до 16.00 — с. Широка Долина, вул. Партизанська; с. Довгалівка, вул. Шевченка.

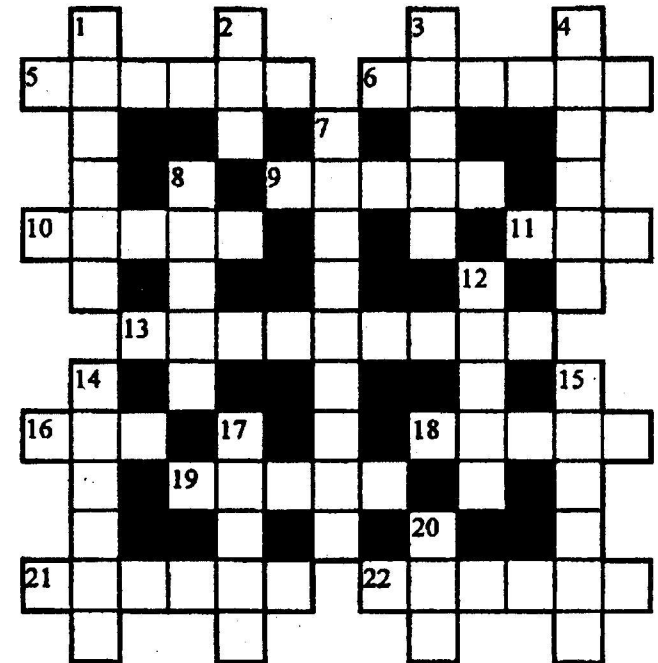
28 травня з 8.00 до 16.30 — с. Широка Долина, вул. Партизанська, Шевченка; с. Коноплянка, вул. Польова; с. Білоцерківка, вул. Сільська.

29 травня з 8.00 до 16.00 — с. Широка Долина, вул. Молодіжна, Українська; с. Радивонівка, вул. Садова, Партизанська, Леніна; с. Довгалівка, вул. Гагаріна, Тітова, 1-травня.

30 травня з 8-00 до 15-00 — с. Кротовщина, вул. Колгоспна; с. Радивонівка, вул. Леніна, Шевченка; с. Кір'яни, вул. Польова.

Адміністрація Красногорівської філії ПАТ «ПОЛТАВАОБЛЕНЕРГО».

Кросворд

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 5. Коренеплід родини зонтичних. 6. Одяг для сну. 9. Закінчення. 10. Бездоганий. 11. М'яч у воротах. 13. ...

Державний екологічний інспектор з промовистим прізвиськом відзначив наявність популяції рослини на площі в понад 25 гектарів, при цьому щонайменше на 6 га шафран створює популяцію належної

густоти. Зокрема, проквітання ганебне явище нашого краю. Певна частина співгромадян, даруйте, наче здуріла в нестримному бажанні завдати збитків ландшафтам у такий спосіб. Просвітницька робота в даному напрямі має дуже

важливу роль. Неодноразово зазначаю, старань кількох ентузіастів недостатньо для вирішення питання. До цього обов'язково мають долучитися владні інституції. Проте розпочати таки варто, адже, не стартавши, ніколи не відстанешся

перший крок. Зокрема, унікальної для Великобагачанщини рослини зроблений. Який цей шлях завдовжки, поки що не знає ніхто. Але, як відомо: якщо боротися, то й поборомо.

Анатолій КАРПОВ.

Потрібно: 5. Коренеплід родини зонтичних. 6. Одяг для сну. 9. Закінчення. 10. Бездоганний. 11. М'яч у воротах. 13. Наука про вирощування рослин. 16. Батько батька. 18. Морський злодій. 19. Порода мисливських норних собак; вирізняється короткими лапами і довгим тулубом. 21. Гімнастична вправа. 22. Холодна зброя ударно-роздроблювальної дії, символ влади у деяких країн, один з козацьких клейнодів.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Заміський будинок. 2. Подруга Адама. 3. Крутий поворот. 4. Непрофесіонал, самодіяльний митець, технік, дослідник. 7. Банкір. 8. Тропічний плід. 12. Наука про склад речовин. 14. Приміщення, що знаходиться нижче 1-го поверху. 15. Садова квітка, з красою, якої порівнюють дівочу красу. 17. Корисна копалина, з якої виробляють паливо. 20. Вищий навчальний заклад.

Відповіді на кросворд вміщений в «РК» за 30 квітня 2014 року.

По горизонталі: 5. Кінозал. 6. Крейсер. 8. Теніс. 10. Хакер. 12. Страж. 14. Кума. 15. Фарш. 18. Бісер. 20. Судно. 21. Отара. 24. Семінар. 25. Невдаха.

По вертикалі: 1. Нікель. 2. Мат. 3. Ярді. 4. Рецепт. 7. Сир. 9. Інсулін. 11. Антракт. 12. Скарб. 13. Зефір. 16. Амулет. 17. Стріха. 19. Соя. 22. Сад. 23. Сет.

Розкажу анекдот

Поїхали два українці на заробітки у Францію.

Пішли в кафе обідати. Один другому каже:

— Куме, як ми будемо замовляти?.. Мови не знаємо...

— Ти не переживай, я вже тут раз був. Французька мова дуже легка, додаємо до слова часточку "Ля-", а все решту те саме.

Замовили вони два Ля-борщі, два ля-салати, дві ля-кортоплі фрї. Їм все принесли, вони наїлися. І йдуть до офіціанта розраховуватися.

І знову один другому каже:

— Ну ти, куме, молодець, якби не ти, лишилися би ми голодні. Я б в житті не додумався...

А офіціант дивиться на них і говорить:

— Їли би ви Ля-нічого, якби я не зі Львова був...

Після добрячої п'янки два кума — Іван та Петро полягали спати. Петро ліг на дивані, а Іван на підлозі. Вночі, Іван, зіпхав Петра на підлогу, а сам ліг на диван.

Ранок. Ще темно. Іван прокидається від дикого шуму і істеричних криків кума Петра:

— Іване! Ввімкни світло, я з дивана злізти не можу!

мінімумів доходів громадян.

Державна лісова охорона ДП "Миргородського ЛГ" закликає кожного мешканця бережно ставитися до лісових багатств нашого краю та суво-

ро дотримуватись правил пожежної безпеки в лісах.

Вадим КОЧЕТКОВ,
помічник лісничого

Великобагачанського лісництва.

Футбол

10 травня стартував черговий чемпіонат Великобагачанського району з футболу. До участі в змаганнях заявили 9 команд: "Факел" Мостовіщини, "Комунар" Степанівка, ФК "Якимове", "БіАГр" Білоцерківка, ФК "Довгалівка", ПАФ "Україна" Радивонівка, ФК "Багачка Перша", "Олімпік" Матяшівка, ФК "Велика Багачка". Були зіграні матчі першого туру, ось їх ре-

зультати.

"Факел" — "Комунар" 0:7

"Якимове" — "БіАГр" 2:0

"Довгалівка" — ПАФ "Україна" 0:9

"Багачка Перша" — "Олімпік" 1:2

Василь КОЦАР.

На старт!

Рідний край

Співзасновники: районна рада, районна державна адміністрація і трудовий колектив редакції.

Редактор Віталій ЛУГІВСЬКИЙ.

Тел./факс 9-14-44

Свідоцтво про державну реєстрацію
ПЛ №214 від 20.02.1997 р.

Пишіть. Дзвоніть. Заходьте.

НАША АДРЕСА: 38300, Полтавська область, смт. Велика Багачка, вул. Шевченка, 73.

ТЕЛЕФОНИ: відповідального секретаря 9-16-03, громадсько-політичного та аграрного відділів 9-12-53, бухгалтерії 9-16-03.

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА: gazetabag@ukr.net

Набрано, зверстано і виготовлено діапозитиви в комп'ютерному центрі редакції газети «Рідний край».

Віддруковано у ТОВ

«Видавництво "Миргород" м. Миргород, вул. Кашинського, 21, телефон 5-27-43.

ДНІ ВИХОДУ:

вівторок, п'ятниця

Індекс: 61559

Тираж 4790

Замовлення №587

Обсяг 2 друк.

аркуші

Друк офсетний

Підписано до друку

22.05.2014 р.

Редакція не завжди поділяє позиції авторів. Автори опублікованих матеріалів

і реклами несуть відповідальність за достовірність і точність наведених фактів, цитат, імен, назв.

таньня, побажання добра, щастя та наснаги всім, хто докладає зусилля для збереження культурної спадщини славного Кролевецького краю, розквіту України.

Цього ж дня на головній сцені фестивалю розпочався Міжнародний конкурс пісенної творчості «Мелодії вічності» за участі солістів-вокалістів, ансамблів України та інших країн. Для участі у фестивалі було заявлено 40 учасників у різних номінаціях.

У номінації естрадна пісня Полтавщину представляв народний

родючий артист України, професором, лауреатом Державної премії ім. Т. Г. Шевченка Євдокією Колесник (м. Київ). По закінченню конкурсної програми та двогодинного хвилювання в очікуванні результатів розпочалося нагородження.

Приємно відзначити, що наш земляк Сергій Макаренко здобув I-шу Премію та був нагороджений Дипломом лауреата I ступеня і пам'ятною статуєткою Міжнародного конкурсу «Мелодії вічності» 2015 року, а народний аматорський чоловічий квінтет «Булава», у складі Кос-

володар ГРАН-ПРІ.

На сцені районного будинку культури можна було переглянути концертну програму «Древо моїх батьків» за участю народної артистки України Ади Роговцевої.

Фінальним акордом фестивалю став заключний гала-концерт майстрів мистецтв та художніх колективів України, переможців Міжнародного конкурсу пісенної творчості «Мелодії вічності».

Щиро вітаємо наших земляків з перемогою! Бажаємо творчих успіхів та ще більших здобутків! Завжди залишайтеся найкращи-

ми! Жителі Жовтків, Сергію Павловичу Овчаренку, начальнику Великобагачанського райавтодору Олександрі Володимировичу Черевку. Дякуємо за допомогу в організації поїздки на Сумщину заступнику голови районної державної адміністрації Андрію Васильовичу Филипасю, начальнику відділу освіти молоді та спорту райдержадміністрації Сергію Валентиновичу Кушнерику, водію Юрію Васильовичу П'ятницькому.

Тетяна ІВАЩЕНКО,
методист РМЦНТКДР.

до готовності курячу грудку, яйця і картоплю. Чорнослив заливаємо окропом на 15 хвилин.

2. Шампінйони обсмажуємо на рослинній олії.

3. У роз'ємну форму викладаємо пошарово, спочатку порізані середніми шматочками чорнослив.

4. Потім відварену курячу грудку, порізану шматочками. Шар майонезу.

5. Потім картоплю, нарізану кубиками. Шар майонезу.

6. Потім шар смажених грибів. Майонез після грибів не додавати!

7. Потім йде в салат шар тертих яєць потертих на дрібній тертушці. Шар майонезу.

8. Наступний шар — сир, натертий на великій тертушці.

9. Зверху венеціанського салату натерти огірок на середній тертушці або нарізуємо тонкими кільцями. Прикрашаємо салат власним розсудом. Смачного!

• Людина і природа

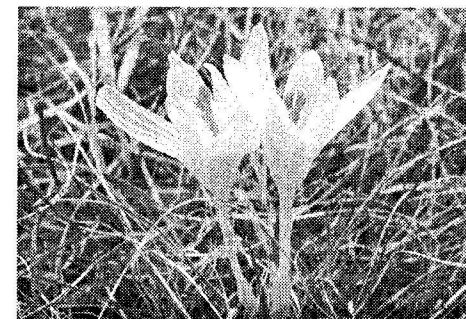
Саме таке бажання виникає, коли виявляєш на Полтавщині, у вкрай освоєному регіоні України, місцевості із добре збереженими природними комплексами, які вціліли, незважаючи на активну господарську діяльність. Особливо вражає, коли йдеться про степи, які є зональним типом рослинності для нашого регіону і водночас зведені до мінімуму й збереглися хіба що на схилах корінних берегів річок та балок, де неможливим виявилось розорювання й ведення господарства. Єдина ділянка справжнього, неораного степу збереглася на Полтавщині в Карлівському районі на площі біля 30 га і охороняється як комплексна пам'ятка природи місцевого значення «Академія» — останець колишнього (на початку XX століття) природного заповідника «Академічний степ», де охоронялася велика ділянка лучного різнобарвного плакорного степу. Однак і на схилах річкових долин та балок на більшості території області були проведені терасування та заліснення, в тому числі й породами не місцевими, що знищило степову рослинність, а позитивного протистояння ефекту не створило. Саме тому степова рослинність збереглася на Полтавщині найменше, і кожен осередок її збереження є вкрай цінним.

Улітку 2015 році нами за ініціативи групи ентузіастів-красназців було проведено обстеження біорізноманітності балки біля сіл Якимове та Балюки. Місцеві жителі розповіли нам про цю місцевість, вказали на квітання навесні на її схилах весняної рослини шафрану сітчастого та наявність плодів тіл зморшка степового (рідкісного весняного гриба), які включені до Червоної книги України. Ми підтвердили велику наукову, екологічну та природоохоронну цінність місцевості, бо у складі степової флори виявили ще ряд рідкісних рослин із Червоної книги України (астрагалу шерстистоквіткового, який охороняється й у Європі, ковили волосистої) та регіонального списку (азинеуму сірвату, волошку східну, гіацинтка білого, гострокільника волохатого, дзвоників персиколихтих, льону жовтого). Степові оселища та водно-болотні угіддя по дну балки до того ж, є місцезнаходженнями багатьох видів птахів під час міграцій, гніздування, годівлі, відтворення та ін. Під час обстежень вдалося бачити «гідротехнічну» діяльність бобрів, поспостерігати за багатим світом комах балки. Ми зафіксували наявність подалірія — метелика, включеного до Червоної книги України, та богомола звичайного — хижого комаху,

який включений до регіонального списку, тобто охороняється в Полтавській області.

У межах даної території спостерігається помірне випасання, хоча припинання худоби тривалий час на одній ділянці призводить до збоїв рослинності і викликає забур'яненість місцевості. Часте випалювання теж призводить до збіднення різнотрав'я і спрощення структури фітоценозів. Особливо небезпечними є ранньовесняні пали сухої рослинності на схилах у період квітання степових рослин, у тому числі й рідкісного шафрану сітчастого. У зв'язку із цим гинуть рослини, і чисельність їх зменшується на тих ділянках, де постійно відбуваються пірогенні явища. Змиви талими і дощовими водами гумусу та органіки із поля призводять до органічного забруднення ґрунтів ландшафтних ділянок балки і обумовлюють значну синантропізацію флори.

Тому з метою зменшення загроз біорізноманітності балки як осередку, насамперед, степової біорізноманітності, в складі якої й рідкісні види флори, фауни та мікобіоти, пропонуємо забезпечити її охорону у статусі ландшафтного заказника місцевого значення загальною площею понад 70 га з рекомендованою назвою «Шафранова балка»,

на який покладаються природоохоронні та екологічні функції. У межах об'єкта передбачена природоохоронна, наукова та почасти господарська діяльність (зокрема сінокошення та помірне випасання), визначені чинним законодавством України. Створення природно-заповідного об'єкта дозволить забезпечити охороною цінні біотопи як оселища типової та раритетної біорізноманітності, підвищити показник заповідності у Великобагачанському районі, сприятиме розбудові регіональної екомережі Полтавщини, а, насамперед, — дозволить зберегти маленький, але цінний куточок природи Великобагачанського краю.

Наталія СМОЛЯР,
кандидат біологічних наук, доцент.

Рідний край

Співзасновники: районна рада, районна державна адміністрація і трудовий колектив редакції.

Редактор Віталій ЛУПІВСЬКИЙ.

Тел./факс 9-14-44

Свідчення про державну реєстрацію
ПЛ №214 від 20.02.1997 р.

Пишіть. Дзвоніть. Заходьте.

НАША АДРЕСА: 38300, Полтавська область, смт. Велика Багачка, вул. Шевченка, 73.

ТЕЛЕФОНИ: відповідального секретаря 9-16-03, громадсько-політичного та аграрного відділів 9-12-53, бухгалтерії 9-16-03.

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА: gazetabag@ukr.net

Набрано, зверстано і виготовлено діапозитиви в комп'ютерному центрі редакції газети «Рідний край».

Віддруковано у ТОВ «Видавництво «Миргород» м. Миргород, вул. Кашинського, 21, телефон 5-27-43.

ДНІ ВИХОДУ:
вівторок, п'ятниця

Індекс: 61559
Тираж 4413
Замовлення №1450
Обсяг 2 друк.
аркуші
Друк офсетний

Підписано до друку
01.10.2015 р.

Редакція не завжди поділяє позиції авторів. Автори опублікованих матеріалів і реклами несуть відповідальність за достовірність і точність наведених фактів, цитат, імен, назв.

Вас щиро вітають

Дорогу, найкращу донечку
ВІКТОРІЮ СЕВЕРИН

з Пушкаревого вітаємо з 15-річчям!
Рідненька наша, ти зіронька в небі.
Вітання всі наші сьогодні для тебе!
Ти — літечко ясне серед зими.
Лишайся, Вікусю, такою завжди!
Хай в серці твоєму троянди цвітуть,
Здоров'я і щастя хай поруч ідуть!
З повагою тато, мама, всі рідні.

Дорогого свата
АНАТОЛІЯ ІВАНОВИЧА ЧУГУЯ
з Подолу щиро вітаємо
з 60-річним ювілеєм,

який він святкуватиме 21 травня!
Хай у житті Вашім завжди буде літо,
А якщо осінь, то тільки золота.
Нехай у гості їдуть завжди діти,
Хай сміх і радість на подвір'ї не стиха!
Нехай рясні дощі несуть для Вас здоров'я,
Проміння сонячне торкає за уста.
Хай діти і онуки зігріють Вас любов'ю,
Бажаєм довгого й щасливого життя!

З повагою свати з Бірок.

АНАТОЛІЯ ІВАНОВИЧА ЧУГУЯ

із Подолу — коханого чоловіка, рідненького
татуса і дідуся щиро вітаємо
з ювілейним днем народження!

Тобі, наш рідненький, найкращий у світі,
Бажаємо щастя, даруємо квіти,
Щоб сонце і зорі плекали тепло,
Щоб завжди здоров'я у тебе було.
Щоб смутку не знав ти, ми просимо в долі,
Добра тобі й радості, рідний, доволі!
Бо людям для щастя багато не треба —
Сімейного затишку й мирного неба!
З любов'ю та повагою дружина,
дочки, зяті і онук Костик.

Дорогого брата, дядю **АНАТОЛІЯ ІВАНОВИЧА ЧУГУЯ** з Подолу із 60-річчям!

Нехай летять собі літа,
Нам зупинити їх не вдасться.
Хай буде істина проста:
Чим більше літ, тим більше щастя.
Людської шани зичимо й тепла,
Достатку, злагоди в родині,
Журба щоб в безвість відійшла,
А радість щоб жила у кожній днині!
Сестра Галя з чоловіком, дітьми та онуками.

ВАРВАРУ АНДРІЙВНУ ПОНОМАРЕНКО
щиро вітаємо із днем народження —
70-річчям!

Хай стелиться щастям життєва дорога,
Хай роки майбутні лиш радість
несуть!

При добрім здоров'ї і мирі у долі
Бажаєм зустріти ще й соту весну!

З сердечною повагою сім'я Кіяшко з Затону.

Дорогу нашу сусідку і подругу
ВАРВАРУ АНДРІЙВНУ ПОНОМАРЕНКО
зі Степанівки вітаємо з 70-річчям!

Якби в словах була пророча сила,
А в серці чарів полум'я цвіло,
То ми б для Вас все в житті зробили,
Щоб дня в житті сумного не було!
Всю доброту, яка існує в світі,
Всю радість, що живе поміж людей,
Найкраще все, що є у світі,
Даруєм Вам у цей святковий день.
Достатком хай оселя буде повна,
Нехай скликає друзів і гостей.
Здоров'я міцного і щедрої долі
Хай Бог посилає на довгі роки!

З повагою до любов'ю до Вас
Свічкарі, В. Рибальченко, Азарян, Т. Рибальченко,
М. Рибальченко, Калюжні, Н. Корнієнко.

22 травня святкуватиме свій день народження
МАРІЯ СЕМЕНІВНА ГАЛИМУРЗА з Вишарів!

Бабусю наша рідна, славна й незамінна,
вітаємо Вас з днем народження! Спасибі
Вам за Вашу турботу і любов, за щасливе
дитинство. За те, що завжди залишаєтесь
поруч. За те, що переживаєте все разом з
нами. За Вашу життєву силу, за внутрішню
красу, за добре серце і прекрасну душу,
спасибі Вам за все це! Будьте здорові,
щасливі, радісні і веселі! Довгих років Вам!
З днем народження, бабусю!

З любов'ю Люда, Вася, Артем.

Ветеранська організація Великобагачанської
селищної ради щиро вітає з 75-річчям
МИКОЛУ МИТРОФАНОВИЧА ГИРЬКУ!

Хай весни до Вас летять журавлями,
Щоб Ви не старіли з роками,
Тепла Вам, здоров'я й удачі без ліку,
Щасливого, доброго, довгого віку!

НІНУ ВАСИЛІВНУ ГОРЬОВУ

від щирого серця вітаю з днем народження!

Хай все життя хлібина пахне в хаті,
Хай буде друзів і добра багато,
Хай горе в житті обминає,
Хай щастя дорогу барвінком встеляє.
Хай завжди здоров'я міцним буде,
Хай поважають усі тебе люди.
Хвороби й незгоди проходять хай мимо,
Бажаю жити довго й щасливо!

З повагою Григорій Іванович.

Ветеранська організація Білоцерківської
сільської ради вітає з 65-річчям
ВОЛОДИМИРА МИКОЛАЙОВИЧА РЕБРІЯ
з Білоцерківки!

В житті завжди хай буде свято,
А поруч вірні друзі, доброта.
Здоров'я, щастя, успіхів багато
На багаті, благі літа!

• Диво природи

«...на людей довірливо
дивляться квіти,
мов діти в колісці...»
Р. ГАМЗАТОВ.

природі нам, людям, для того, щоб
жилося нам у цій казці веселіше,
щоб вийшли, поглянули на шафра-
новий килим і переконалися в
тому, що, незважаючи на всі бу-
денні негаразди, життя — прекрас-

заказника можна, бажано лише її
не припинати, щоб уникнути збоїв
рослинності і прогресування забур-
р'яненості. Не заборонений у заказ-
никах такий вид господарської ді-
яльності, як сінокосіння, тому міс-

надану кандидатом біологічних
наук, доцентом, головою Полта-
вської обласної організації Украї-
нського товариства охорони при-
роди Н. О. Смоляр». Наразі обов'я-
зки Якимівського сільського

разі сільська рада отримала доку-
мент від Департаменту екології та
природних ресурсів ОДА про схва-
лення ним рішення щодо оголоше-
ння ландшафтного заказника місце-
вого значення «Шафранова балка»

ПРО ЖИВІ КВІТИ, ДОБРИХ І ЗЛИХ ЛЮДЕЙ

Навесні, коли бувають пишним цвітот сади, вкриваються зеленим із ніжним квітковим візерунком оксамитовим покривалом луки, кожен із нас відчуває прилив сил і енергії, переживає чергову щорічну юність душі. В оточенні такої нерукотворної краси люди стають привітнішими і щедрішими, прагнуть створити щось нове, зберегти вже існуюче, розсіяти довкола зернини добра. Однак, як ми вже переконалися, правил не буває без винятків. Часто-густо керовані ніщими намірами недобродії без жалю знищують казкові куточки природи, не задумуючись над тим, що, коли так чинитимуть всі, то прийдешні покоління навесні милуватимуться лише чорною ріллею, безмежною небесною блакиттю і яскравим сонцем. Мабуть, поміж великобагачанців і гостей нашого краю не знайдеться жодного, хто б заворожено не дивлявся у ніжно-сині очі пролісків, не зупинявся перед килимом рясту, боячись понівечити небачену красу, не дивувався чарівності сповненої сонячного тепла квітки звичайнісінької і надзвичайної кульбаби. Та, зізнаюся, проживши на Великобагачанщині багатенько років, і гадки не мала, що зовсім поруч із райцентром можна натрапити на справжнісіньке диво природи — шафранову балку, адже неодноразово придбавала цибулини цієї рослини у квіткових магазинах, щиро вірячи в те, що вона є на Полтавщині гостю, точніше гостем із чужоземним іменем «крокус». Аж тут раптом між нашими маленькими Якимовим і Балюками простяглися десятки гектарів луків, рясно-густо встелених квітами шафрану-крокуса. Диво? Казка? Ні, це просто небачено щедрий дарунок

тому, що, незважаючи на всі буденні негаразди, життя — прекрасне. Дивує тільки єдине: чому таких чарівних острівців природи так мало в наших місцях? Чи то не збереглися, чи не скрізь і були? Як буває зазвичай, ми не особливо цінуємо те, що маємо. Мабуть мешканці навколишніх сіл звикли до шафранового дива та й не тільки перестали ним милуватися, а ще й заходилися цілеспрямовано його знищувати шляхом спалювання двічі на рік на місці зосередження первоцвітів (шафрану) сухої трави. Безперечно, це завдає великої шкоди як цим квітам, так і всій іншій флорі та фауні балки. Тому минулого літа науковцями-біологами Полтавського педагогічного університету за ініціативи групи ентузіастів-краєзнавців було проведено обстеження біорізноманіття балки, що поблизу Балюків і Якимового. Як зазначає у своїй статті кандидат біологічних наук Наталія Смоляр, «місцеві жителі розповіли про цю місцевість, вказали на квітнування навесні на її схилах весняної рослини шафрану сітчастого та наявність плодів тл зморшка степового (рідкісного весняного гриба), які включені до Червоної книги України». Біолог також наголошує на тому, що в ході обстеження місцевості, там був виявлений ще ряд рослин та представників фауни зі списку Червоної книги України. Також Наталія Смоляр констатує факт наявності на території поширення шафрану помірного випасання та слідів випалювання сухої трави і пропонує з метою зменшення загроз біорізноманіттю балки, в складі якого є рідкісні види степової флори і фауни, забезпечити її охорону в статусі ландшафтного заказника місцевого значення загальною площею понад 70 га з рекомендованою назвою «Шафранова балка», на який покладаються природоохоронні та екологічні функції. Мабуть, місцевих жителів це дещо злякало, адже вони вже звикли випасати на цих луках худобу, тому почалися підпали на них сухої трави, які, власне, мали місце, й до цього. Хоча, як вже неодноразово наголошувалося, випасати худобу на території

никах такий вид господарської діяльності, як сінокошення, тому місцевим господарям особливо остерігатися нічого, однак, виявляється, чи то не всі це розуміють, чи роблять, як говорять, на зло, бо з часу з'яви ідеї створити заказник «Шафранова балка» ця територія знову піддалася дії нещадного вогню, причому, вже навесні, коли його сила є найбільш руйнівною як для первоцвіту-шафрану, так і для іншої місцевої флори і фауни, адже саме в цей період все оживає і енергійно рухається до сонечка із величезним бажанням ЖИТИ. Звичайно, після цього річного підпалу балки, окремі обпечені полум'ям рослини вже й ловили на гарячому та примушували тушити вогонь і викликали на місце пригоди правоохоронців, однак чомусь ніхто ніякого покарання за злочинні дії не поніс, хоча законодавством України за самовільне випалювання сухої рослинності або її залишків передбачена адміністративна відповідальність — накладення штрафу на громадян — від 10 до 20 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на посадових осіб — від 50 до 70 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Ті ж самі дії, вчинені в межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду, тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від 20 до 40 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на посадових осіб — від 70 до 100. Можливо, якби недобродії боялися покарання, вони не підняли б руку на небачену природну красу. Звичайно, не можна обійти увагою і той факт, що минулої осені, а саме 21 вересня, Якимівською сільською радою було офіційно зареєстровано обґрунтування Наталії Смоляр щодо створення заказника «Шафранова балка», а 12 жовтня сесія Якимівської сільської ради вирішила: «Не підтримати пропозицію щодо доцільності створення ландшафтного заказника місцевого значення «Шафранова балка»,

роди Н. О. Смоляр». Наразі обов'язки Якимівського сільського голови виконує Катерина Коблик, вона пояснює причину прийняття такого рішення. Виявляється, депутати сільської ради провели опитування місцевих жителів, і більшість із них висловилися проти створення заказника, бо в пропонувану під нього ділянку входять і грядки окремих громадян. Зрозуміло, але навіщо ж знову палити? Катерина Анатоліївна запевняє, що місцеві жителі роблять це з метою створення придатної для випасання худоби території, бо там, де є високі сухості, тварини пасуться неохоче. Невже сьогодні в українців настільки зруйноване почуття прекрасного, совісті, жалю, що заради задоволення своїх побутових потреб вони чинять не прийнятні для розуміння речі? Ніхто ж не забороняє своєчасно скосяти траву, тоді ще й сіном можна запастися, але чомусь хочеться палити. Звісно, воно б розхотілося, якби хоча б раз довелось сплатити штраф, так ні, в нас не звикли карати за нічیه, яким є шафранова балка. От якби комусь із паліїв знищили вогнем садок чи грядку, то це просто так не минулося б. Та повернімося до питання, чи ж є в «Шафрановій балці» шанс стати заказником місцевого значення. Катерина Коблик запевняє, що є, адже на-

шня ландшафтного заказника місцевого значення «Шафранова балка» і за дорученням голови Великобагачанської районної ради Григорія Полтавця юрист цього органу місцевого самоврядування Олексій Лукаш з'ясовує, який пакет документів потрібно підготувати для того, якби узаконити заказник. Ще раз наголошуємо на тому, що місцевим жителям оголошення шафранової балки ландшафтным заказником абсолютно нічим не загрожує, вони зможуть і надалі користуватися нею як сінокосом чи пасовищем, але з дотриманням певних правил. Забороняється ж тільки смітити і палити суху траву. Згодяться, що це надто прості вимоги до сучасників, що збережуть цей казковий краси куточок природи для майбутніх поколінь, які зможуть тут влаштовувати побачення, екскурсії для школярів, а, може, котрийсь із обдарованих земляків присвятить йому поезію, чи пісню, або ж увічніть цю небачену красу на полотні. Уявіть, скільки перспектив матимуть шафранова балка і наші нащадки, якщо сьогодні місцеві жителі всього-на-всього дотримуватимуться правил не смітити і не палити сухостій. Наостанок вже вкотре виникає бажання виректи невмируще: «Краса врятує світ...», тож, врятуймо спочатку красу!

Олена ЦЕБРІЙ.

